

for den enlige, fastsætter en passende Beskatning og saa samtidig giver store Lempelser, store Fradrag, naar den samme Indtægt haves af en Familieforsørger, saa vil man paa denne Maade kunne skaffe Staten de samme Indtægter, maaske endogsaa højere. Man vil kunne lette Familieforsørgens Skattebyrde, og man vil kunne bevare det rigtige Princip: Lige Løn for lige Arbejde uden at lade det faa uretfærdige Eftervirkninger.

Folketingsmand *Ulrich*: Der er en Sag, som interesserer mig stærkt, og som jeg gerne atter i Aar vil fremdrage under Finanslovdebatten. Det er vore Husholdningsskoler. Jeg ser til min største Beklagelse, at der paa Undervisningsministeriets Budget ikke er optaget større Summer til disse Skoler end paa de to foregaaende Aars Budgetter. Der er paa Undervisningsministeriets Budget opført et Beløb af 19,500 Kr. til Uddannelse af Lærerinder til Husholdningsskoler og et Tilskud af 21,450 Kr. til selve Husholdningsskolerne og endelig et Tilskud paa 40,000 Kr. til Elevers Ophold paa disse Skoler. Disse Beløb er efter min Mening meget ufuldkomne og ikke tilstrækkelige. Naar man sammenholder de 40,000 Kr. til unge Kvinders Ophold paa Husholdningsskoler med et Beløb paa 633,000 Kr. til unge Menneskers Ophold paa Højskoler og Landbrugsskoler, vil man se, hvilket skrigende Modsætningsforhold, der her er. Jeg vil sige, som jeg har sagt før, at det er utilbørligt, at Statsmagten ikke i større Omfang sørger for de unge Kvinders Uddannelse i huslig Gerning. Paa dette Omraade maa man Tid efter anden komme op til andre Beløb, og jeg vil meget henstille til den højterede Undervisningsminister — idet jeg gaar ud fra, at han har Øjet aabnet for den store Værdi, det har for Samfundet, at de unge Kvinder dygtiggøres paa dette Omraade —, at han vil gøre sin Indflydelse gældende i den Skolekommission, som er nedsat, idet jeg gaar ud fra, at man i denne Skolekommission vil tage denne Sag op til Overvejelse. Men jeg vil bede om, at man, indtil disse Overvejelser er tilendebragte og Resultatet foreligger, fra Undervisningsministeriets Side vil søge at faa noget større Bevillinger, saaledes at de nuværende Husholdningsskoler kan blive benyttet i fuld Udstrækning. Det kan de ikke, som Forholdene ligger i Øjeblikket. Disse Husholdningsskoler udfører et ganske

overordentlig dygtigt Arbejde, men Tiden har ført med sig, at det er overordentlig dyrt at gennemgaa et Kursus paa disse Skoler, og derfor maa der gives et større Statstilskud, for at ogsaa ubemidlede Menneskers Børn kan faa Adgang til disse Skoler. I Øjeblikket er det kun Velhaveres Døtre, der kan nyde godt af denne Undervisning. Jeg skal henstille til den højterede Undervisningsminister, at han interesserer sig for dette Forhold, og jeg vil haabe, han vil imødekomme min Henstilling, saaledes at der kan gives disse Elever paa Husholdningsskolerne større Tilskud til deres Ophold der.

Indsendte Andragender.

—o—

Til Regeringen!

Dansk Kvindesamfund har som Led i „Den internationale Kvindevalgrets-Alliance“ fra dennes Sekretariat i London modtaget Opfordring til at indgaa til den høje Regering med følgende Henvendelse:

Paa den internationale Kongres i Genève i Juni Maaned d. A. vedtoges det, at alle de deltagende Landes Foreninger skulde arbejde for, at den ene af de 3 Repræsentanter, som hvert Land har Ret at sende til Folkenes Forbunds Konference, maatte blive en Kvinde.

En Deputation fra Alliancen har haft Foretræde for Nationernes Ligas Generalsekretær og har forelagt ham denne Sag. Ligaens næste Konference skal afholdes i November Maaned 1920 i Genève.

I alle Lande under Nationernes Forbund arbejdes der derfor nu af Kvinde-Organisationerne paa at faa Alliancens Krav gennemført, og dette Spørgsmaal foreligger i Øjeblikket til Drøftelse for mange Landes Regeringer — saaledes har f. Eks. 40 Kvindeforeninger i Storbritannien sendt samlet Andragende til Englands Regering.

De Spørgsmaal, som Nationernes Forbunds Kongres beskæftiger sig med, berører i lige høj Grad Kvinders og Mænds Livsinteresser, ja, endogsaa i mange Tilfælde fortrinsvis Kvindernes, og vi mener derfor, at Kvinderne, der for øvrigt gennem deres Medborgerret har Medansvaret for den Udvikling, der i de kommende Tider skal foregaa, bør have Adgang til ved Folkeforbundets For-

samlinger at gøre deres Syn og Indflydelse gældende.

Under Hensyn til det her anførte tillader vi os at andrage den høje Regering om, at den ene af de danske Delegerede til Folkenes Forbunds forestaaende Kongres i Genève maa blive en Kvinde.

Vi tillader os at henvise til vedlagte Afskrift af et i November 1919 til den daværende Regering af 27 danske Kvindeforeninger indgivet Andragende om samme Emne.

I Ærbødighed

Julie Arenholt,

Formand for Dansk Kvindesamfund.
København, d. 5. August 1920.

Til Justitsministeriet.

Da Dansk Kvindesamfund maa mene, at det er af stor Betydning, at Kvinder kommer til at medvirke som Nævninge i Sager angaaende Sædelighedsforbrydelser overfor Kvinder og Børn, tillader Dansk Kvindesamfund sig herved at anholde Justitsministeriet om at henstille til Statsadvokaterne ikke at benytte den dem i Henhold til § 859 i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 tilkommende Ret til at forkaste en udtrukken Nævning, til i saadanne Sager at forkaste Kvinder, fordi de er Kvinder, naar de iøvrigt skønnes kvalificerede.

I Ærbødighed

Julie Arenholt,

Formand for Dansk Kvindesamfund.
København, d. 20. Oktober 1920.

Bøger.

—o—

Ingeborg Simesen: Danske Fædrelandssange (Gyldend. Boghdl.)

Ingeborg Simesen fik mange Venner blandt danske Læsere ved sin Bog om Nathalie Zahle, baaret som den var af Kendskab og Kærlighed til den Kvinde og det Livsværk, hun her skildrede.

Hun vil faa endnu flere Venner gennem den Bog, hun nu har udsendt.

„Hvor man skal vide Besked om meget for at være dannet!“ var der En, som fortvivlet udbød. I en vis Forstand: Ja. „Uvid gør vrang Domme“.

Men hvad nytter det at samle Bygningstømmer, naar vi mangler *Grunderen* til at bygge paa? Hvad nytter det at have mangfoldig Viden, naar vi glemmer de ganske oprindelige Følelser? Til dem hører først og fremmest Fædrelandskærligheden! Fædre-